

Sygn. akt II KK 268/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **P. G.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in. i **M. T.** skazanego za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2020 r.,
wniosków obrońcy o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt VI Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.
z dnia 31 lipca 2018 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

W kasacjach wywiedzionych od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt VI Ka (...), obrońca skazanych zawarł wnioski o wstrzymanie wykonania ww. orzeczenia powołując się na fakt, że niezwłoczne wykonanie kar wobec skazanych spowoduje dla nich i ich rodzin zbyt ciężkie skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońcy skazanych nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie

z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a - w myśl zasady wynikającej z art. 9 § 2 k.k.w. - wyrok staje się wykonalny z chwilą uprawomocnienia. Regulacja art. 532 § 1 k.p.k. ma zatem charakter wyjątkowy i w konsekwencji nie podlega wykładni rozszerzającej. Zastosowanie instytucji uregulowanej we wskazanym przepisie winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami – mającymi swoje zakotwiczenie w treści podniesionych zarzutów kasacyjnych lub podstawach kasacyjnych branych pod uwagę z urzędu – prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej zbyt poważne skutki. Tego rodzaju sytuacja, mimo uznania przez Sąd Najwyższy, że kasacje powinny zostać rozpoznane na rozprawie, w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Sygnalizowane w kasacjach problemy związane z trudną sytuacją rodzinną skazanych mogą być ewentualnie rozważane w toku postępowania o udzielenie przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności (art. 153 § 2 k.k.w.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.